

La firma d'Àngela Merkel i l'Economia d'Europa

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Angela Merkel', written in a cursive style.

Firma de Angela Merkel

ICG www.grafologiauniversitaria.com Abril 2012

No és que la seva grafia sigui *a priori* negativa, fins i tot queden reflectides elogiades virtuts d'esforç i austeritat, fins i tot una també lloable voluntat inicial de clarificació i transparència, el negatiu és que no s'observa el suficient sentit pràctic i, tot el seu potencial en múltiples camps, no pot ser-ho en el del creixement econòmic per captació o receptivitat incompleta dels aspectes materials de les coses.

La base temperamental limfàtica de la Sra. Merkel fa que es freni i vulgui sentir-se segura en l'economia, en el sentit de "conservar", gens de llançar-se a operacions especulatives, i fins i tot pot tenir la seva part de raó, el seu caràcter prioritàriament flemàtic dóna certes garanties de la seva intenció honesta; és persona de principis però alhora normativa i en aquest sentit pot caure en la temptació d'imposar regles que creu necessàries si be no són del tot objectives, ja que li falta la suficient visió cognitiva global.

Pot dissimular el defecte amb el seu talent i seguretat comunicativa, però en el seu interior pot resultar una mica mesquina, amb mires limitades, solament parcials; en aquest sentit sí es descobreixen inseguretats, les pròpies de qui "guarda" pel que vindrà, però sense adonar-se que ella mateixa està impeding aquesta possibilitat necessària del propi futur. Tampoc li ajuda el seu sistema lògic-deductiu i sintètic doncs està connectat a les esmentades inseguretats i pot obsessionar-se tancant-se en les teories d'austeritat, racionalitzant-les fins al sofisma, per sort encara la seva cal·ligrafia alemanya no és de les més rígides, i cap en ella la possibilitat d'escoltar i fins i tot una lleugera adaptabilitat, solament falta que aquesta aptitud sigui superior a la de les seves fortes conviccions de retallada amb extensió a la ciutadania.

No sóc economista, però crec que el ministre alemany Philippe Rösler tampoc, però també és cert que el sentit comú hauria de ser suficient per establir les grans línies d'un programa, i tampoc la macroeconomia hauria de ser molt diferent en paràmetres d'aplicació a la de la microeconomia domèstica.

En la primera meitat de les premisses alemanyes de Merkel i Rösler tots podem estar d'acord, es tracta de no gastar més del que es té o s'espera tenir de forma objectiva i "realista"; l'endeutament desproporcionat és el que fa perillar l'euro i perquè tingui la seva acceptació internacional necessita expressar la seva veracitat, no el bluf de valor inexistent per una descontrolada emissió d'euros sense que estiguin recolzats per valor tangible, això se suposa que és el que va convèncer al president Rajoy, però ja no es pot estrènyer més, i menys amb el sistema fiscal, a Espanya no tenim els sous d'altres països d'Europa i el poder adquisitiu ha perdut radicalment respecte als últims anys de la pesseta. No es tracta ja que l'Euro pugui competir amb el Dòlar, els propis

analistes americans ja no ens veuen com a competència, els donem llàstima i ara sí volen ajudar-nos: si el nostre "Titánic" s'enfonsa també els afectarà, i la situació ha arribat a perillosa.

Aquesta visió de necessitat ineludible de creixement, és el que hauria d'assimilar Merkel per no derivar catastròficament la seva benintencionada iniciativa, ara que ja sabem el que hi ha de cert i el que es deu en les economies de cada membre de la UE, i hi ha un compromís de reducció de la despesa pública, principal causant de les penalitats que estem patint, no per l'actuació de les empreses i menys per part dels ciutadans que no mereixen els mediocres governants que tenim.

Així doncs, bé està aplicar amb severitat que l'administració se cenneixi el cinturó i sigui solament efectiva i eficient però es deixi de "castells en l'aire" com el de construir "aeroports" ruïnosa, tenir alts càrrecs a "dit" que solament serveixen per generar més despesa i quedar bé amb els "amics", reunions inútils i celebracions encara més insultants per al ciutadà al que se li exigeix el compliment escrupolós d'una legalitat que no és igual per a tots, etc., i insisteixo, en cap cas cal traslladar aquest càstig al treballador, a la classe mitjana, per contra és necessari afluïxar la pressió exercida al ciutadà del carrer, que és el que ha de comprar productes i serveis, perquè la roda de l'economia giri, i no cal arribar al radicalisme de la teoria de la "obsolescència", però d'alguna cosa som conscients tots i és que si les persones no gasten les empreses s'enfonsaran, que ens quedarà llavors? el model del comunisme ara que el comunisme s'està passant al capitalisme?, entre poc i massa, la virtut estaria en el mig. Buxó, el meu professor de sociologia deia: "quan la classe mitjana és minimitzada, és quan apareix el perill de conflicte civil".

Francisco Viñals i Carrera*

(*) Presidència de l'AGC d'Espanya www.grafoanalis.com
Direcció del Màster en Grafoanàlisi Europea: www.grafologiauniversitaria.com